

POSUDEK NA BAKALÁŘSKOU PRÁCI

BENEŠOVÁ, Irena. Bratr Roger Schutz a theologie, theologie a bratr Roger Schutz. Praha, 2017, bakalářská práce, 60 s. Evangelická teologická fakulta, Univerzita Karlova, vedoucí práce: prof. ThDr. Jan Štefan.

Autorka předložené bakalářské práce si za svůj cíl stanovila zkoumat vztah bratra Rogera Schutze k theologii. Ve třech částech nejprve stručně popsala život Rogera Schutze a historii komunity v Taizé, poté zkoumala jeho theologické uvažování v rámci několika vybraných témat a nakonec se věnovala třem okruhům, které ilustrují uvádění Rogerových myšlenek do praxe (modlitba, smíření křesťanů a mnišství). Hlavní pomůckou pro interpretaci života a theologie bratra Rogera byly výstupy z konference pro mladé theology, které se autorka na přelomu srpna a září 2015 v Taizé zúčastnila.

Práce je napsána dobrým a srozumitelným jazykem. Až na malé drobnosti (např. Walter Casper místo správného Kasper na s. 6 nebo „protože on bloudícího přivodí tě na cestu světla“ na s. 25) neobsahuje chyby nebo překlepy. Nesporným pozitivem práce je, že pracuje s původními francouzskými texty. I když je škoda, že autorka alespoň nezmínila některé české překlady, protože zvláště překlad knížky „Žít dnešek s Bohem“ z roku 1970 je zároveň dokladem ohlasu Rogerova díla v českých zemích. Také překlad knížky s názvem „Vyvolit si lásku“ (vydalo Karmelitánské nakladatelství v edici Osudy v roce 2014, originál z roku 2006 „Choisir d'aimer“) by mohl být zmíněn. Autorčina zmínka o silném vlivu babičky (na s. 9) je v této knížce rozvedena a podle vyjádření bratra Rogera jeho babička „intuitivně objevila jakýsi klíč k ekumenickému povolání a otevřela mi cestu k jeho konkrétnímu vyjádření“ (Vyvolit si lásku, s. 20). Pocházela totiž ze staré protestantské rodiny a začala chodit do katolického kostela, čímž vnitřně uskutečnila smíření. V kontextu pozdějších fám o údajném tajném přestupu bratra Rogera ke katolické církvi (tento omyl zastávají i někteří životopisci, např. Yves Chiron) považují tento detail za důležitý pro pochopení Rogerovy křesťanské identity, která usiluje o zahrnutí a přijetí tradice katolické církve, aniž by se zcela rozcházela se svou původní reformovanou tradicí (v tomto ohledu se bratr Roger setkával s nepochopením jak v reformovaném tak v katolickém prostředí).

Je dobré, že pro popis Rogerova života a historie Taizé, autorka použila zřejmě nejlepší práce, které jsou k dispozici: Jedná se o životopisnou knihu od Kathryn Spink (1. vydání v angličtině vyšlo v roce 1986, autorka pracovala s francouzským překladem druhého vydání) a francouzskou knihu o dějinách Taizé od autorů Jean-Claude Escaffit a Moïse Rasiwala z roku 2008. Z pohledu historika v úvodních pasážích postrádám některé konkrétní údaje. Např. zdůraznění, že původní Rogerova tradice byla tradice reformovaná. Jeho otec byl farářem Evangelické-reformované církve ve Švýcarsku (na s. 9 autorka uvádí „v rodině evangelického faráře“). Schází rovněž informace, že sám Roger přijal v této církvi ordinaci (v červenci 1944).

Autorka se ujala nelehkého úkolu, kterým je snaha o určité uspořádání myšlenek autora, který se takové systematizaci vzpírá už jen tím, že sám systematicko-teologické dílo nese-psal. Domnívám se, že si s tím autorka na úrovni bakalářské práce poradila velmi dobře. Osobně bych upřednostnil v rámci jednotlivých témat postupovat chronologicky podle vydaných textů, což by umožnilo zvážit, zda v myšlenkách bratra Rogera došlo k určitému

vývoji. Předpokládám, že způsob zpracování, který na některých místech připomíná mozaiku různých citátů, je ovlivněn příspěvkem ze zmíněné konference v Taizé. Přesto by téměř okrajová zmínka (na s. 21) o Rogerových knihách a textech zasloužila větší pozornost. Např. rozlišit Rogerovy knihy ze staršího období (tj. do roku 1968, z nichž autorka pracuje s „Vivre l'aujourd'hui de Dieu“ /1958/ a „Dynamique du provisoire“ /1965/; „Violence des pacifiques“ /1968/ jen zmínila na s. 21; důležité texty o ekumenismu nejsou uvedeny vůbec: „L'unité, espérance de vie“ /1962/ nebo „Unanimité dans le pluralisme“ /1966/) od Rogerových deníků (vesměs ze 70. let a posmrtně vydaných fragmentů ze starších let, které autorka cituje „À la joie je t'invite –Fragments inédits 1940-1963“) a od rozmanitých výborů Rogerových myšlenek a meditací, vydávaných především po roce 2005 (s nimi autorka rovněž pracovala). Užitečný přehled Rogerova díla (i když také není úplný) s uvedením českých překladů je k dispozici v již zmíněné knize „Vyvolit si lásku“ (viz s. 138-139).

Přes uvedené výhrady považuji předloženou bakalářskou práci za velmi dobrou, doporučuji její připuštění k obhajobě a navrhuji známku **B-velmi dobře**.

Mgr. Martin Vaňáč